

فارسی ۳

ترکیب وصفی و ترکیب اضافی

ترکیب وصفی و اضافی

ترکیب وصفی دوشکل دارد:

(۱) صفت پیشین + موصوف (اسم یا ضمیر) : این کتاب ، عجب حرفی !

(۲) موصوف + _ + صفت: کتاب خوب، در پنجم، حرف-های دیگر، کلاس چندم؟

ترکیب اضافی یک شکل است:

اسم (ضمیر جدا یا مشترک) + _ + اسم یا ضمیر (جدا یا پیوسته) :

مداد علی ، خود من، کتابش، چشم نرگس

* شاخص نه ترکیب وصفی می‌سازد و نه اضافی.

راه تشخیص صفت بیانی و مضاف‌الیه

اگر به جای نقش نمای اضافه، «ی که» بگذاریم و در آخر «است» اضافه کنیم،

ترکیب وصفی، معنی‌دار است و ترکیب اضافی بی‌معنی:

مثال: ندای ملکوتی: ندایی که ملکوتی است: معنی دارد: وصفی است.

صدای ازدحام: صدایی که ازدحام است: معنی ندارد: اضافی است.

جوان شاعر: جوانی که شاعر است: معنی دارد: ترکیب وصفی است.

امضای شاعر: امضایی که شاعر است: معنی ندارد: ترکیب اضافی است.

مدرسه مجازی اینو